

אינון רתיבין, כל אינון מארי גדפין. ג' קיימין רביעין (קיימין) על האי בירא, האי בירא מנייהו אתמלי, הדא הוא דכתיב, (בראשית כט) פי מן הבאר ההיא ישקו העדרים וגו'. דא אדנ"י אתקרי, על דא כתיב, (דברים ג) אדנ"י אלהים אתה החילות, וכתיב, (דניאל ז) והאר פניך על מקדשך השמים למען אדנ"י. אדון כל הארץ, הדא הוא דכתיב, (יהושע ג) הנה ארון הברית אדון כל הארץ. (ע"כ תוספתא)

ונאספו שמה כל העדרים, היינו דכתיב, (קהלת א) **כל הנחלים הולכים אל הים.** (בראשית כט) **וגללו את האבן, מעבירין מינה תקיפו דינא קשיא, ההוא דגליד וקרש, (ס"א מין דברין) דכדין אקרי אבן, ולא נפקי מינה מייא לבר. וכד אינון נחלין אתיין, אתתקף דרום דאיהו ימינא, ולא יכלא צפון למקדש מיינ, פהאי נהרא, פד מימוי סגיאין, לא גלידין וקרשי מנא, פנהרא דמימוי זעירין. ועל דא, פד אינון נחלין אתיין, אתתקף דרום דאיהו ימינא, ומיין אשתריין, ונגדין ואשקייין עדרייא, פמה דאמרן דכתיב ישקו כל חייתו שדי. (בראשית כט) והשיבו את האבן על פי הבאר, למקומה, בגין דעלמא אצטריף דינא דילה, דתהוי בדינא לאוכחא ביה חייבא.**

הא חזי, יעקב פד הוה יתיב על בירא, וחמא מנא דסלקין לגביה, ידע דתמן תזדמן ליה אתתיה. וכן במשה, פד יתיב על בירא, פיון דחמא דמנא סלקין לגביה, ידע דאתתיה אזדמנת ליה תמן, והכי הוה ליה ליעקב, דתמן אזדמינת ליה אתתיה, פמה דכתיב, (בראשית כט) עודנו מדבר עם ורחל באה עם הצאן, ויהי כאשר ראה יעקב את רחל וגו'. משה, דכתיב, (שמות ו) ויבאו הרועים

אותם בעלי כנפים. שלשה קיימים רובצים (שקורים) על הבאר הזו. הבאר הזו מתמלאת מהם. זהו שכתוב פי מן הבאר ההיא ישקו העדרים וגו'. זה נקרא אדנ"י, ועל זה כתוב אדנ"י אלהים אתה החילות, וכתוב והאר פניך על מקדשך השמים למען אדנ"י. אדון כל הארץ. זהו שכתוב הנה ארון הברית אדון כל הארץ. ע"כ התוספתא.

ונאספו שמה כל העדרים, היינו שכתוב (קהלת א) כל הנחלים הולכים אל הים. ונגללו את האבן - מעבירים ממנה את תקף הדין הקשה, אותו שקפא ונקרש, (מים זכרים) שאז נקרא אבן, ולא יוצאים ממנה מים החוצה. וכשאותם הנחלים באים, מתחזק הדרום, שהוא הימין, ולא יכול הצפון להקריש את המים, פנהר הנה, פשמימיו רבים, לא קופאים ונקרשים המים, כמו נהר שמימיו מועטים.

ועל כן, כשאותם נחלים באים, מתחזק הדרום, שהוא הימין, והמים מפשירים ושופעים ומשקים את העדרים, כמו שאמרנו, שכתוב ישקו כל חיתו שדי. והשיבו את האבן על פי הבאר, למקומה, משום שהעולם צריך את הדין שלה, שתהיה בדין, להוכיח את הרשעים בה. בא ראה, כשיעקב היה יושב על הבאר וראה המים עולים אליו, ידע ששם תזדמן לו אשתו. וכן במשה, כשישב על הבאר, פיון שראה שהמים עולים אליו, ידע שאשתו תזדמן לו לשם. וכך היה ליעקב, ששם הזדמנה לו אשתו, כמו שכתוב עודנו מדבר עם ורחל באה עם הצאן. ויהי כאשר ראה יעקב את רחל וגו'.